روبېرت جامېس ۋاللېر (ئامېرىكا)

كۆۋرۈكتە قالغان چۈش

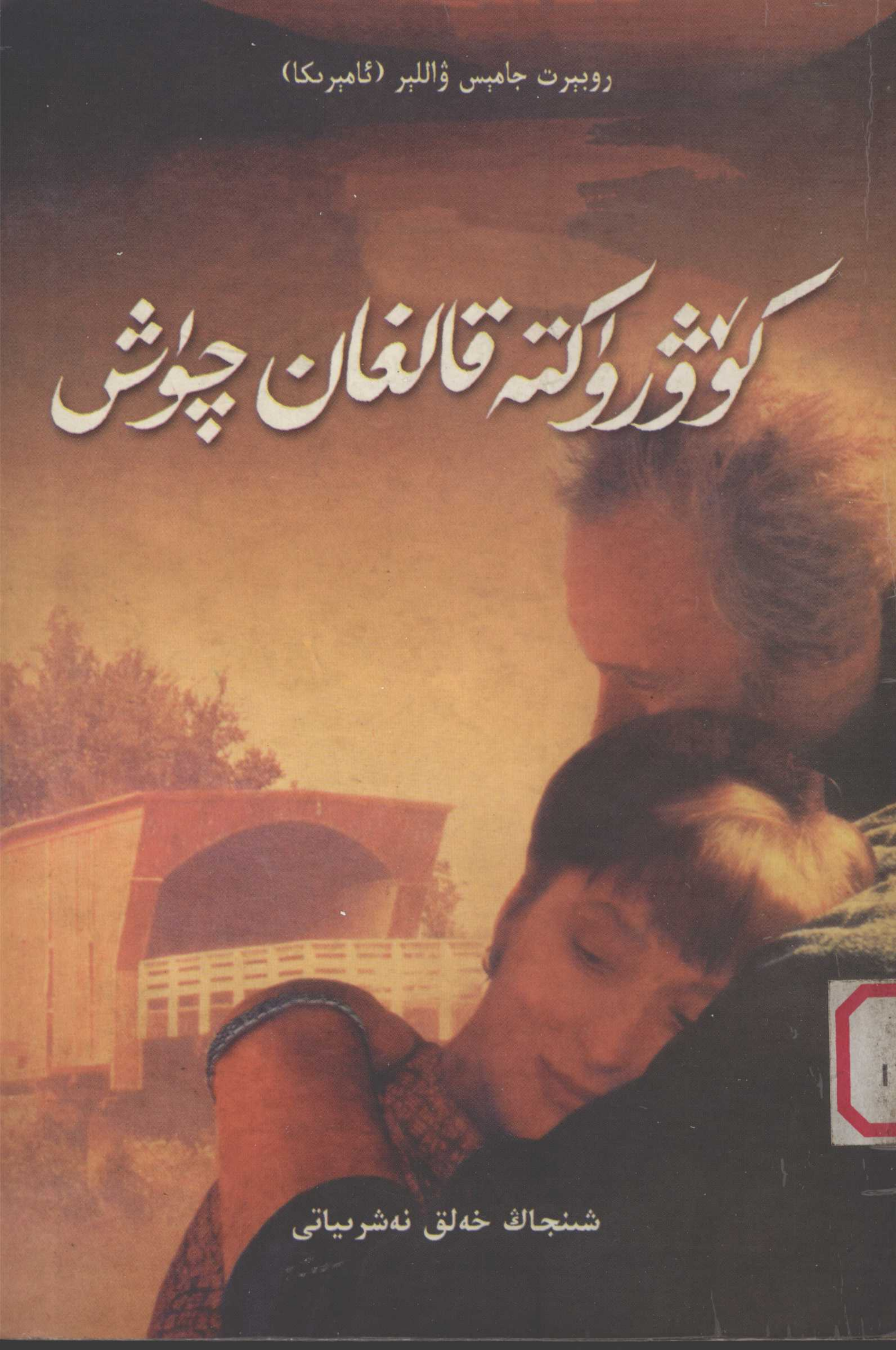

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

15
1712. 45
2

روبېرت جامېس ۋاللېر (ئامېرىكا)

كۆۋرۈكتە قالغان چۈش

تەرجىمە قىلغۇچى: ياسىن سىيىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

廊桥遗梦/(美)沃勒著;亚森·斯依提译. —乌鲁木齐:新疆人民出版社,2004.12
ISBN 7—228—09135—3

Ⅰ.廊 … Ⅱ. 沃… ②亚 Ⅲ. 长篇小说—美国—现代—维吾尔语(中国少数民族语言)
Ⅳ.1712.45

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2004)第 127742 号

责任编辑: 热合曼·马木提
责任校对: 热娜·阿布利米提
封面设计: 艾克拜尔·沙力

廊桥遗梦(维吾尔文)
(美)罗佰特·詹姆斯·沃勒著
亚森·斯依提译

新 疆 人 民 出 版 社 出 版
(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)
新疆新华书店发行
乌鲁木齐天平印刷厂印刷
850×1168 毫米 32 开本 5.5 印张
2005 年 3 月第 1 版 2005 年 3 月第 1 次印刷
印数:1 — 3060

ISBN 7—228—09135—3 定价:8.50 元

بۇ كىتاب خەلق ئەدەبىيات نەشرىياتىنىڭ 2004 ـ يىلى 4 ـ ئاي 2 ـ نەشرى، 2004 ـ يىلى 4 ـ ئاي 2 ـ باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据人民文学出版社 2004 年 4 月第二版,2004 年 4 月第二次印刷本翻译出版。

مەسئۇل مۇھەررىرى : راخمان مامۇت
مەسئۇل كوررېكتورى : رەنا ئابلىمىت
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالىھ

كۆۋرۈكتە قالغان چۈش
ئاپتورى: روبېرت جامېس ۋاللېر (ئامېرىكا)
تەرجىمە قىلغۇچى: ياسىن سېيىت
*
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى تيەنپىڭ باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 1/32 مىللىمېتىر
باسما تاۋىقى: 5.5
2005 ـ يىلى 3 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
2005 ـ يىلى 3 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
تىراژى: 1 — 3060
ISBN 7—228—09135—3
باھاسى: 8.50 يۈەن

مۇقەددىمە

كېپىنەك گۈللەرگە پۈركەنگەن قويۇق ئوت - چۆپلەر ئاردىسىدىن، تەرەپ - تەرەپكە سوزۇلغان توپىلىق سەھرا يوللىرىدىن ناخشا ئاۋازلىرى پات - پات ئاڭلىنىپ قالىدۇ. بۇ ئەنە شۇنداق ھېكايىلەرنىڭ بىرى. 1989 - يىلى كۈز ئايلىرىنىڭ بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن كۈن قىيىلغان چاغدا، يېزىق ئۈستىلىنىڭ ئالدىدا كومپيۇتېرنىڭ ئېكرانىدا كۆرۈنگەن ئالامەتلەرگە دىققەت بىلەن قاراپ ئولتۇراتتىم، توساتتىن تېلېفون جىرىڭلاپ كەتتى.

تېلېفون بەرگەن كىشى بۇرۇن ئىئوۋا شتاتىدا تۇرغان مىك جونسون ئىسىملىك بىرى ئىكەن. ئۇ ھازىر فلورىدا شتاتىدا تۇرىدىكەن. ئۇ تېلېفوندا ئىئوۋا شتاتىدىكى بىر دوستىنىڭ ئۆزىگە بىر كىتاب ئەۋەتكەنلىكىنى، كىتابنى ئۆزىنىڭ ھەم سىڭلىسى كارولىنىنىڭمۇ ئوقۇپ چىققانلىقىنى، بۇ كىتابتا بايان قىلىنغان ۋەقەلىككە مېنىڭ قىزىقىپ قېلىشىم مۇمكىنلىكىنى دېدى. ئۇ ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن سۆزلىدى، ۋەقەلىكنىڭ مەزمۇنىنى مەندىن قاتتىق سىر تۇتۇپ، كارولىن ئىككىسىنىڭ ئىئوۋا شتاتىغا كېلىپ مەن بىلەن پاراڭلاشماقچى بولغانلىقىنىلا ئېيتتى.

مەن ئادەتتە مېنى ۋەقەلىك بىلەن تەمىن ئەتمەكچى بولغان بۇنداق كىشىلەردىن گۇمانلىناتتىم، لېكىن ئۇلارنىڭ شۇنچىلىك كۈچەپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ بۇ ئىشقا قىزىقىپ قالدىم. ئۇلار بىلەن دېس موينېستا كۆرۈشىدىغان بولۇپ كېلىشتۇق. ئايرودروم ئەتراپىدىكى «ئىستراھەت مېھمانخانىسى» دا بىر قۇر ئەھۋاللاشقاندىن كېيىن ئارىمىزدىكى قورۇنۇشلار كۆتۈرۈلۈپ كەت-

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com

تى. ئىككىسى ئۆدۈلۈمدا ئولتۇردى. تالادا ئاستا - ئاستا قاراڭ-
غۇ چۈشۈپ قار ئۇچقۇنداپ يېغىۋاتاتتى.

ئۇلار ماڭا ناۋادا مەن بۇ ۋەقەلىكنى يازماسلىق قارارىغا
كەلسەم، 1965 - يىلى مادىزون ناھىيىسىدە يۈز بەرگەن ئىش-
لارنى ۋە شۇنىڭدىن كېيىنكى يىگىرمە تۆت يىل ئىچىدە بولۇپ
ئۆتكەن مۇشۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق تەپسىلاتلارنى ئاش-
كارىلىماسلىقىمنى ئىلتىماس قىلدى. مەن ماقۇل بولدۇم، بۇ
ئورۇنلۇق تەلەپ ئىدى. نېمىلا دېگەن بىلەن بۇ ۋەقەلىك ماڭا
ئەمەس ئۇلارغا مەنسۇپ ئىدى.

ئۇلارنىڭ گېپىنى پۈتۈن دىققىتىم بىلەن ئاڭلىدىم، جاۋاب
بېرىش قىيىن بولغان بەزى مەسىلىلەرنى سورىدىم، ئۇلار تىنى-
ماي سۆزلەيتتى. كارولىن نەچچە قېتىم ئۆزىنى تۇتالماي يىغلاپ
تاشلىدى. مىك جونسون يىغىدىن ئۆزىنى ئارانلا تۇتۇپ ئولتۇرات-
تى. ئۇلار ماڭا بىر قىسىم ھۆججەتلەرنى، قىيۋېلىنغان ژۇر-
نال بەتلىرىنى ۋە ئاپىسى فرانسىسكانىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدىن
بىرنى بەردى.

كۈتكۈچى ياتاققا كىرىپ - چىقىپ قەھۋەلىرىمىزنى لىقلاپ
قوياتتى. ئۇلارنىڭ بايانىدىن بەزى كۆرۈنۈشلەر كۆز ئالدىمدا
جانلاندى. تىل پەقەت ئوبراز ئارقىلىقلا پەيدا بولىدۇ. ئۇلارنىڭ
گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلىدىم. ئالاھازەل تۈن نىسپىدىن سەل
ئاشقاندا، بۇ ۋەقەلىكنى ھېكايە قىلىپ يېزىپ چىقىشقا ھېچبول-
مىغاندا ئۇرۇنۇپ بېقىشقا ماقۇل بولدۇم.

بۇ ۋەقەلىكنى خەلقئالەم ئالدىدا ئاشكارىلاش قارارىغا كې-
لىش ئۇلار ئۈچۈن ئاسان ئىش ئەمەس، بۇ ئۇلارنىڭ ئاپىسىغا،
شۇنداقلا دادىسىغا بېرىپ تاقىلىدىغان نازۇك ئىش ئىدى. مىك
بىلەن كارولىن ئىككىسى بۇ ۋەقەلىكنى ئاشكارىلىۋەتسە بەزىبىر
قوپال، يالغان - ياۋىداق گەپ - سۆزلەرنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ
قالىدىغانلىقىنى ھەمدە رىچارد بىلەن فرانسىسكا جونسون ئەر -

خوتۇنلارنىڭ كىشىلەر قەلبىدىكى ئوبرازىنىڭ بىر پۇلغا ئالغۇسىز بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشتى.

ئۇلار ئوتلۇق ۋەدىلەرگە خالىغانچە ۋاپاسىزلىق قىلىنىۋاتقان، مۇھەببەت ئويۇن ـ چاقچاق ئورنىدا قارىلىۋاتقان بۈگۈنكى بۇ دۇنيادا ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە بۇ ۋەقەلىكنى يەنىلا ئاشكارىلاش كېرەك دەپ ھېسابلىغانىدى، مەن شۇ چاغدا بۇ نۇقتىغا ئىشەنگەنىدىم، ئەمدى تېخىمۇ ئىشەندىم، ئۇلارنىڭ مۆلچەرى توغرا ئىدى.

تەتقىق قىلىش ۋە يېزىش جەريانىدا ئۆزۈم تەلەپ قىلىپ مىك ۋە كارولىن بىلەن ئۈچ قېتىم كۆرۈشتۈم. ئۇلار ھەر قېتىم قىلچە ۋايسىماي ئىئوۋاغا كەلدى. چۈنكى ئۇلار ۋەقەلىكنىڭ ئەينەن بايان قىلىنىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. بىز بەزىدە پاراڭلىشاتتۇق، بەزىدە ماشىنىنى ئاستا ھەيدەپ سىرتلارغا چىقاتتۇق، ئۇلار ماڭا ۋەقەلىكتە بەلگىلىك ئورۇن تۇتىدىغان جايلارنى كۆرسىتىپ بېرەتتى.

بۇ ھېكايىنى يېزىشتا مىك بىلەن كارولىنىنىڭ ياردىمىدىن سىرت تۆۋەندىكىلەرگە ئاساسلاندىم: فرانسىسكا جونسوننىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى، ئامېرىكىنىڭ غەربىي شىمال رايونى، بولۇپمۇ ۋاشىنگتون شتاتىغا قاراشلىق سېئاتل بىلەن بېللىنھامدا ئېلىپ بېرىلغان تەكشۈرۈش، ئىئوۋا شتاتىغا قاراشلىق مادىزون ناھىيىسىگە قىلىنغان داۋراڭسىز زىيارەت، روبېرت كىنكاينىڭ فوتو سۈرەتچىلىككە دائىر ماقالىلىرىدىن يىغىۋېلىنغان ئەھۋاللار، ھەر خىل ژۇرنال تەھرىر بۆلۈملىرىنىڭ ياردەملىرى، پىلىيونكا ۋە فوتو ـ ئاپپارات ئۈسكۈنىلىرى ياسايدىغان كارخانا ئىگىلىرى تەمىن ئەتكەن تەپسىلاتلار، بۇنىڭدىن باشقا كىنكاينىڭ يۇرتى ئوھىئو شتاتىغا تەۋە بائېنسۋېردىكى بوۋايلار بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن چوڭقۇر مەزمۇنلۇق سۆھبەتلەر، كىنكاينىڭ بالىلىق چاغلىرى ھېلىھەم ئۇلارنىڭ ئېسىدە بار ئىكەن.

نۇرغۇن تەكشۈرۈشلەرنى ئېلىپ بارغان بولساممۇ بوشلۇق يەنىلا كۆپ ئىدى. بۇ ئەھۋالدا تەسەۋۋۇرغا ئازراق تاياندىم. ئەقىلغا مۇۋاپىق ھۆكۈم ئارقىلىق شۇنداق قىلدىم. بۇ كىنكاي بىلەن فرانسىسكاغا بولغان چوڭقۇر چۈشەنچىدىن ھاسىل بولغان ھۆكۈم ئىدى. بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئاساسەن ئىگىلەپ بول- غانلىقىمغا ئىشەنچىم كامىل ئىدى.

كىنكاينىڭ ئامېرىكىنىڭ شىمالىي قىسمىنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتكەن ساياھىتى توغرىسىدىكى بەزى تەپسىلاتلارنىڭ ئورنى بوش ئىدى. كەينى ـ كەينىدىن ئېلان قىلىنغان فوتو سۈرەتلەرگە، فرانسىسكا ئۆزىنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىدە كىن- كاينىڭ شۇ قېتىملىق ساياھىتىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتكەنلىكىگە ۋە كىنكاينىڭ بىر ژۇرنال تەھرىر بۆلۈمىگە ئۆز قولى بىلەن يازغان قىسقا بىر پارچە خېتىگە ئاساسەن ئۇنىڭ شۇ قېتىمقى ساياھىتى- نىڭ راستلىقىنى بىلدىم. مۇشۇ ماتېرىياللارنى يىپ ئۇچى قى- لىپ، كىنكاي 1965 ـ يىلى ئاۋغۇستتا بېللىنھامدىن مادىزون ناھىيىسىگە بارغۇچە مۇشۇ لىنىيىنى بېسىپ ئۆتكەن دېگەن قا- راش بىلەن شۇ لىنىيىنى بويلاپ بىر قېتىم ساياھەت قىلدىم، سەپەر داۋامىدا ئۆزۈمنى نۇرغۇن جەھەتلەردە روبېرت كىنكايدەك سەزدىم.

كىنكاينىڭ ماھىيىتىنى ئىگىلەش يېزىقچىلىق ۋە تەتقىقات ئىشلىرىمدىكى ئەڭ قىيىن ئىش ھېسابلىناتتى. دېمىسىمۇ ئۇ چۈشەنگىلى بولمايدىغان سىرلىق ئادەم ئىدى. بەزىدە ئادەتتىكى ئادەمگە، بەزىدە تۇتۇرۇقسىز ئادەمگە، بەزىدە ھەتتا ئەرۋاھقا ئوخشاپ قالاتتى. ئۇنىڭ ئالىي تەربىيە كۆرگەن تەڭداشسىز كىشى ئىكەنلىكى ئەسەرلىرىدىن چىقىپ تۇراتتى. لېكىن، ئۇ ئۆزىنى كۈنسېرى مۇكەممەللىشىۋاتقان دۇنياغا بولغان مەپتۇن- لۇق ئىلكىدە شاللىنىپ قېلىنىۋاتقان ئادەم ھەم ئاز ئۇچرايدىغان ئەركەك ھايۋان دەپ بىلەتتى. ئۇ بىر قېتىم ۋاقىتنىڭ كاللىسى-

دىكى «ئېچىنىشلىق نىداسى» نى تىلغا ئالغان. فرانسىسكا ئۇنى «ئۇ دارۋىنىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىدىكى تۈرلەرنىڭ كېلىپ ـ چىقىشىدىن ئىلگىرىكى سىرلىق ھەم غەلىتە دۇنيادا ياشايتتى» دەپ تەرىپلىگەنىدى.

كىشىنى جەلپ قىلىدىغان ئىككى مەسىلىگە تېخىچە جاۋاب تېپىلمايۋاتاتتى. بىرى، كىنكايىنىڭ فوتو سۈرەتلەر توپلىمىنىڭ دېرىكىنى قىلىشقا ئامالسىز ئىدۇق. خىزمەت خاراكتېرىدىن ئالغاندا، ئۇنىڭدا مىليون پارچە سۈرەت بار ئىدى، لېكىن ھېچ يەردىن تېپىلمىدى. ئۇنىڭ بۇ ئىشقا بولغان قارىشى ئۆزىنىڭ بۇ دۇنيادا تۇتقان ئورنىغا بولغان قارىشى بىلەن ئوخشاش، شۇڭا ئۇ كۆز يۇمۇشتىن بۇرۇن سۈرەتلەرنى كۆيدۈرۈۋەتكەن دەپ قىياس قىلىشتۇق.

يەنە بىرى، ئۇنىڭ 1975 ـ يىلىدىن 1982 ـ يىلىغىچە بولغان مەزگىلدىكى تۇرمۇشى. بۇ ھەقتە ئىگىلىگەن ئەھۋاللار تولىمۇ ئاز ئىدى. ئۇنىڭ سېئاتلدا نەچچە يىل ھەيكەللەرنى سۈرەتكە تارتىپ تۇمشۇق تىرەپ تىرىكچىلىك قىلغانلىقىدىن، پىگېت قولتۇقىنىڭ[1] مەنزىرىلىرىنى سۈرەتكە تارتىش بىلەن ئىزچىل مەشغۇل بولغانلىقىدىن باشقا ھېچنېمىنى بىلمەيتتۇق. تېخىمۇ قىزىقارلىقى، بارلىق سۇغۇرتا ئورۇنلىرى ۋە ھەربىيدىن قايتقان ئەسكەرلەر ئورگانلىرىنىڭ ئەۋەتكەن خەت ـ چەكلىرىگە ئۇ ئۆز قەلىمى بىلەن «ئىگىسىگە قايتۇرۇلسۇن» دەپ يېزىپ ھەممىسىنى قايتۇرۇۋەتكەنىدى.

ئۇ كىتابنى يېزىشقا تەييارلىق قىلىش ۋە يېزىش جەريانىدا دۇنيا قارىشىم ئۆزگەردى، پىكىر قىلىش ئۇسۇلۇمدىمۇ بۇرۇ- لۇش ھاسىل بولدى. ئەڭ مۇھىمى، كىشىلىك مۇناسىۋەت ئار- قىلىق يەتكىلى بولىدىغان غايىۋى مەنزىلگە بولغان مەندىكى نەپ-

① پىگېت قولتۇقى — ۋاشىنگتون شتاتىنىڭ غەربىي شىمالىدىكى دېڭىز قولتۇقى.

رەت تۇيغۇسىمۇ ئاجىزلىشىپ كەتتى. تەكشۈرۈش - تەتقىقات قىلىش نەتىجىسىدە فرانسىسكا جونسون ۋە روبېرت كىنكاي بىلەن تونۇشۇپ، كىشىلىك مۇناسىۋەت چېگرىسىنىڭ مەن ئويىلىغاندىنمۇ چەكسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. بۇ كىتابنى ئوقۇش داۋامىدا سىزمۇ ماڭا ئوخشاش تەسىراتقا كېلىشىڭىز مۇمكىن.

بۇ ئاسان ئىش ئەمەس. بىغەملىك كۈنسايىن كۈچىيىپ كېتىۋاتقان دۇنيادا سەزگۈمىز قاشاڭلىشىپ كەتتى، ھەممىمىز ئۆز تىرىكچىلىكىمىز بىلەن ئاۋارە. قايناق ھېسسىيات بىلەن كىشىنى غىدىقلايدىغان مۇلايىم ھېسسىياتنىڭ چېكى زادى نەدە، بۇنى بىلىشكە ئاجىزمەن. لېكىن، بىزدە ھەمىشە بۇرۇنقى كىشىلەرنىڭ قايناق ھېسسىياتىنى مەسخىرە قىلىدىغان، سەممىي ۋە چوڭقۇر مۇھەببەتنى پەردازلاپ ئىپادىلەيدىغان خاھىش بار. شۇڭا بىز ئاشۇنداق يېقىملىق غايىۋى مەنزىلگە قەدەم قويالمايمىز. بۇنداق غايىۋى مەنزىل فرانسىسكا جونسون بىلەن روبېرت كىنكاي توغرىسىدىكى بۇ ھېكايىنى چۈشىنىشتە ناھايىتى زۆرۈر. مەن قولۇمغا قەلەم ئېلىشتىن ئاۋۋال ئۆزۈمدە مۇشۇنداق خاھىشنىڭ بارلىقىنى بىلەتتىم.

سىز بۇ ھېكايىنى ئوقۇۋېتىپ شائىر كالېردىك[1] ئېيتقاندەك، ئىشەنچسىزلىكىڭىزنى ۋاقتىنچە بىر ياققا قايرىپ قويسىڭىز، جەزمەن ماڭا ئوخشاش تەسىراتقا ئىگە بولىسىز. سىزمۇ خۇددى مۇزغا ئايلانغان يۈرىكىڭىزدە تانسا ئوينىغۇدەك سورۇننىڭ بارلىقىنى بايقايسىز.

---

① كالېردىك — (1772 — 1834) 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرى ئەنگلىيىدە ئۆتكەن ئۇلۇغ شائىر ۋە مۇتەپەككۇر.

روبېرت كىنكاي

1965 ـ يىلى 8 ـ ئاۋغۇست ئەتىگەندە روبېرت كىنكاي ۋاشىنگتون شتاتىغا قاراشلىق بېللىنهامدىكى بىر بىنانىڭ ئۈچىنچى قەۋىتىدىكى ئىككى ئېغىزلىق ياتىقىنى تاقاپ، فوتو ئاپپارات ئۈسكۈنىلىرى قاچىلانغان سومكا بىلەن كىيىم ـ كېچەكلىرى سېلىنغان چامادانىنى كۆتۈرۈپ پەسكە چۈشۈپ، ئارقا ئىشىككە تۇتىشىدىغان كارىدوردىن ئۆتتى. ئۇنىڭ «چېۋرولىت» ماركىلىق كونا ماشىنىسى مېھمانخانىغا چۈشكەنلەر مەخسۇس ماشىنىلىرىنى قويىدىغان مەيداندا تۇراتتى، ماشىنىدا يەنە بىر سومكا، چاققانغىنا بىر مۇزلاتقۇ، ئىككى يۇرۇش ئۈچ پۇتلۇق جازا، نەچچە پاچكا «تۆگە» ماركىلىق تاماكا، بىر تېرموس بىلەن بىر خالتا مېۋە، كوزۇپتا بىر گىتار قېپى بار ئىدى. كىنكاي سەپەر خالتىسىنى ئورۇندۇققا تاشلاپ، مۇزلاتقۇ بىلەن ئۈچ پۇتلۇق جازىنى ماشىنىدىن ئېلىپ يەرگە قويدى، گىتارنىڭ قېپى بىلەن كىيىم ـ كېچەك سېلىنغان چامادانىنى كوزۇپنىڭ بىر بۇلۇڭىغا سىغداپ بىر ياندا تۇرغان زاپاس چاققا چەگدى، ئاندىن ئۇزۇن بىر تال كاناپ ئارغامچا بىلەن ھەممىنى قوشۇپ بىراقلا مەھكەم باغلىۋەتتى.

ئۇ ماشىنىغا چىقتى ۋە «تۆگە» ماركىلىق تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ، ئاندىن ماشىنىدىكى نەرسىلەرنى كۆڭلىدە بىر ـ بىرلەپ ساناندى. ماشىنىدا ئىككى يۈزدەك ھەر خىل پلېونكىلار بار ئىدى، تولاراقى «كودا» ماركىلىق پلېونكا ئىدى. ماشىنىدا يەنە ئۈچ پۇتلۇق جازا، چاققانغىنا بىر مۇزلاتقۇ، ئۈچ فوتو

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

ئاپپارات، فوتو ئاپپاراتىنىڭ كۆزىدىن بەش، پادىچى ئىشتان، كاجى رەختتىن تىكىلگەن تامبال، كۆڭلەك، بىر پىنجەك بار ئىدى. ئۇ يەتكۈدەك نەرسە - كېرەك ئېلىنغانىدى. ئۇنتۇپ قالغان باشقا لازىملىق نەرسىلەرنى يولدا كېتىۋاتقاچ ئېلىۋالسا بولاتتى.

كىنكاي ئۆڭۈپ كەتكەن ئىشتان، كونىراپ كەتكەن دالا ئايىغى، كاجى كۆڭلەك كىيگەن، سېرىق ئاسما باغ تاقىغان، كەڭ تاسمىسىغا غىلاپلىق شۋېتساريىە پىچىقى ئېسىۋالغانىدى.

ئۇ سائىتىگە قارىدى، سائەت سەككىزدىن ئون يەتتە مىنۇت ئۆتۈپتۇ. ئىككىنچى قېتىم زىۋىت قىلىپ ماشىنىسىنى ئوت ئالدۇردى، كەينىگە ياندۇرۇپ خوتنى يۆتكىدى - دە، كونا نۇرى غۇۋا چۇشۇپ تۇرغان كوچىدىن ئاستا ھەيدەپ چىقتى. بىر پەس-تىلا بېللىنهام كوچىسىدىن ئۆتتى، ئاندىن ۋاشىنگتون شتاتىدى-كى 11 - نومۇرلۇق كوچىغا كىرىپ جەنۇبقا قايرىلدى، پىگېت دېڭىز قولتۇقىنى بويلاپ نەچچە ئىنگلىز چاقىرىم مېڭىپ، 12 - نومۇرلۇق دۆلەتلىك تاشيول بىلەن 11 - نومۇرلۇق تاشيول كېسىشىدىغان جايغا بارماي شەرققە بۇرۇلدى.

كىنكاي شۇ تاپتا شەرققە قاراپ يول ئېلىپ، كاسكادې تاغ تىزمىلىرىنى كېسىپ ئۆتىدىغان ئۇزۇن ھەم ئەگرى - توقاي سەپىرىنى باشلىغانىدى. ئۇ بۇ دۆلەتنى سۆيەتتى، ئۆزىنى بىمالا-ل تۇتۇپ كېتىۋاتاتتى. ئارىلاپ - ئارىلاپ خاتىرە يازاتتى. كەل-گۈسىدە قايتا كېلىشكە ئەرزىگۈدەك جايلارنى خاتىرىلەيتتى ياكى بىر نەچچە پارچە سۈرەت تارتاتتى. ئۇ بۇ سۈرەتلەرنى «تېز تارتىلغان خاتىرە سۈرەت» دەپ ئاتايتتى. بۇ سۈرەتلەر بەزى جايلارغا يەنە قايتا كېلىپ، تېخىمۇ ئەستايىدىل زىيارەت قىلىش ئويىنى ئۆزىگە ئەسلىتىپ تۇرۇش مەقسىتىدە تارتىلغانىدى.

كىنكاي قاش قارايغاندا سپوكاندىن شىمالغا — 2 - نومۇرلۇق دۆلەتلىك تاشيول تەرەپكە بۇرۇلدى. بۇ تاشيول بىلەن ئامېرىكى-

ننىڭ شىمالىي قىسمىنىڭ يېرىمىنى بېسىپ، مىننېسوتا شتاتىغا قاراشلىق دۇلۇسقا بارغىلى بولاتتى.

كىنكاي ئۆمرىدە بىرەر ئىتقا ياكى ساپسېرىق بىرەر تايغانغا ئېرىشىشنى تالاي قېتىم ئارزۇ قىلغانىدى. ئىت سەپەرلەردە ھەم ئۆيدە ئۇنىڭغا ھەمراھ بولاتتى. لېكىن، ئۇ دائىم سىرتلارغا، تولاراق چەت ئەللەرگە كۆپ چىقاتتى، بۇنىڭدا ئىتقا بەك ئۆۋال بولۇپ كېتەتتى، شۇنداقتىمۇ ئۇ بۇ ئىشنى داۋاملىق ئويلايتتى. «نەچچە يىلدىن كېيىن قېرىپ كېتىمەن، دالىلاردا جاپالىق مەشغۇلات ئېلىپ بېرىشقا ماجالىم يەتمەي قالىدۇ، شۇ چاغدا ئىتتىن بىرەرنى تېپىۋالارمەن» دېدى كىنكاي كۆز ئالدىدىن «لىپ» قىلىپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان رەت - رەت ياپيېشىل دەل - دەرەخلەرگە ماشىنىنىڭ ئەينىكىدىن قاراپ كېتىۋېتىپ.

ئۇ ماشىنا ھەيدەپ سەپەرگە چىققاندا ھەمىشە خىيال دېڭىزىد-غا غەرق بولاتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ كاللىسىغا ئىت توغرىسىدىكى خىيال كىرىۋالغانىدى، روبېرت كىنكاي ئىسمى - جىسمىغا لايىق تەنها ئادەم — ئۇ يالغۇز بالا، ئاتا - ئانىسى ئۆلۈپ كەتكەن، بىر نەچچە شىرەم تۇغقانلىرى بىلەن بۇرۇنلا ئالاقىسى ئۈزۈلگەن — بىرمۇ يېقىن ئاغىنىسى يوق ئىدى.

كىنكاي بېللىنھام كوچىسىدىكى ئەركىن بازارنىڭ خوجايىد-نى بىلەن ئۇنىڭغا فوتو ئاپپارات ئۈسكۈنىلىرى سېتىپ بېرىدد-غان دۇكان خوجايىنىنىڭ ئىسمىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ بىر نەچچە ژۇرنال رېداكسىيىسى بىلەن رەسمىي كەسپىي ئالاقىسى بار ئىدى، باشقا ھېچكىمنى تونۇمايتتى، ئۇنىمۇ باشقىلار تونۇمايتد-تى. ئادەتتىكى كىشىلەر سىگانلاردىن ئاسان دوست تۇتمايدۇ، ئۇ سىگانلارغا سەل ئوخشاپ كېتەتتى.

كىنكاي ماريياننى ئويلىدى. مارييان ئۇنىڭ بىلەن بەش يىل ئۆي تۇتۇپ، بۇنىڭدىن توققۇز يىل بۇرۇن ئاجرىشىپ كەتكەند-دى. كىنكاي ئەللىك ئىككى ياشقا كىرگەن، مارييان بولسا تېخى

قىرىق ياشقىمۇ كىرمىگەن ئايال ئىدى. ماريان مۇزىكانت، ناخ-
شىچى بولۇشنى شۇ قەدەر ئارزۇ قىلاتتى، ۋېرىفنىڭ ھەممە
ناخشىلىرىنى ئېيتالايتتى. سېئاتلدىكى قەھۋەخانىدا يامان ئەمەس
ناخشا ئېيتاتتى. كىنكاي ئۆيدە بولسىلا ئۇنى پات - پات ماشىنىغا
سېلىپ كونسېرت كېچىلىكىگە ئاپىراتتى، ئۆزى تاماشىبىنلار
قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ ئۇنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلايتتى.

كىنكاينىڭ ئۆزىنى مۇددەت سىرتلاردا يۈرۈشى — ئۇ بەزىدە بىر چىقىپ كەتسە ئىككى - ئۈچ ئاي يوقاپ كېتەتتى — ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا قىيىنچىلىق ئېلىپ كەلدى. بۇ نۇقتا كىنكايغا ئايان ئىدى. ئۇلار باشتا توي قىلىشقا پۇتۇشكەندە كىنكاينىڭ قانداق خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى ماريان بىلەتتى. ئۇلار ئۆز كۆڭۈللىرىدە بۇ ئىشنى مۇۋاپىق بىر تەرەپ قىلالايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشقانىدى، نەتىجىدە ئۇنداق بولمىدى. كىنكاي بىر قېتىم سۈرەت تارتىپ ئىسلاندىيەدىن قايتىپ كەلگەندە ئۆيدە ماريان كۆرۈنمىدى، «روبېرت كىنكاي، سىز بىلەن ئۆي تۇتالمىغۇدەكمەن. گىتارنى سىزگە قالدۇرۇپ قويدۇم، ئىزدىشىپ ئۆتەيلى» دېگەن ئىككىلىك خەت تۇراتتى.

شۇ ئىشتىن كېيىن ئىككىسى بىر - بىرىنى ئىزدەشمىدى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندە كىنكاينىڭ قولىغا ئاجرىشىش كېلىشىمنامىسى تەگدى. ئۇ ئۇنىڭغا قول قويۇپ ئەتىسىلا ئايروپىلان بىلەن ئاۋستىرالىيىگە كەتتى.

كىنكاي يېرىم كېچىدە مونتانا شتاتىغا قاراشلىق كارسپېرغا كېلىپ كېچىنى شۇ يەردە ئۆتكۈزدى. «قانائەت مېھمانخانىسى» نىڭ ياتىقى ئەرزان ئىدى. ئۇ يۇك - تاقلىرىنى بىر ئۆيگە ئەكىردى. ئۆيدە ئۈستەل چىرىغىدىن ئىككىسى بار ئىدى، بىرىنىڭ لامپۇچكىسى كۆيۈپ كەتكەنىدى. كىنكاي كارىۋاتتا «ئافرىقىنىڭ يېشىل تاغلىرى» دېگەن كىتابنى ئوقۇپ ياتتى. ئىچكەن پىۋىسىدىن شۇ يەردىكى قەغەز زاۋۇتىنىڭ ھىدى كېلەتتى.

ئۇ ئورنىدىن سەھەر تۇرۇپ قىرىق مىنۇت يۇگۇردى، دۇم يېتىپ تايىنىش ھەرىكىتىنى ئەللىك قېتىم قىلدى. فوتو ئاپپاراتلارنى شتاتىكا ئورنىدا كۆتۈرۈپ كۇندىلىك بەدەن چېنىقتۇرۇشنى تاماملىدى.

ئۇ مونتانا تاغ چوققىسىدىن ئۆتۈپ شىمالىي داكوتا شتاتىغا كىردى. تاپتاقىر بۇ تۈزلەڭلىك ئۇنى تاغ تىزمىلىرى ۋە دېڭىزغا ئوخشاش ئۆزگىچە جەلپ قىلىۋالدى. بۇ جاي بىر خىل تەبىئىي گۈزەللىككە ئىگە ئىدى. ئۇ نەچچە قېتىم توختاپ، ئۈچ پۇتلۇق جازىنى تىكلەپ بەزى دېھقان ئۆيلىرىنى رەڭسىز سۈرەتكە تارتتى، بۇ جايدىكى مەنزىرىلەر ئۇنىڭ گېئومېترىك سىزىق تەلىپىگە بەكمۇ مۇۋاپىق كېلەتتى. ئىندىئانلارنىڭ قالدۇرۇق يەرلىرى كىشىنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلاتتى، بۇنىڭ سەۋەبىنى ھەممە ئادەم بىلەتتى، ئەمما ھېچكىمنىڭ چاتىقى يوق ئىدى. بۇ خىلدىكى قالدۇق يەرلەرنى ۋاشىنگتون شتاتىنىڭ شىمال تەرىپىدىكى ياكى ئۇ كۆرگەن ھەرقانداق يەرلەردىن ياخشى دەپ كەتكىلى بولمايتتى.

14 ـ ئاۋغۇست ئەتىگەندە ئۇ دۆلۈستىن يولغا چىقىپ، ئىككى سائەتتىن كېيىن شەرقىي ـ شىمالغا قايرىلىپ ھېرىبېن بىلەن رودا كېنىنىڭ ئارقا يولىغا تۇتىشىدىغان يولغا چۈشتى. ھاۋادا قىزغۇچ چاڭ ـ توزانلار پۇرقىراپ ئۇچۇپ يۈرەتتى. بۇ يەردە سۇپېرىئور كۆلى بويىغا جايلاشقان پرېستانغا رۇدا توشۇيدىغان كېمىلەر ئۇچۇن مەخسۇس ياسالغان ماشىنىلار بىلەن پويىز بار ئىدى. كىنكاي بىر چۈشتىن كېيىن ھېرىبېننى ئايلىنىپ چىقتى، ئەمما بۇ يەردىن بوب زىممېرمان دىلان[1] چىققان بولسىمۇ بۇ جاي كۆڭۈلگە ياقمىدى.

ئۇ دىلاننىڭ «شىمالدىن كەلگەن قىز» دېگەن مۇشۇ ناخشى-

---

① بوب زىممېرمان دىلان — (1941 —) ئامېرىكىلىق مۇزىكانت.

سىنىلا ياقتۇراتتى. بۇ ناخشىنى ئېيتالايتتى ھەم گىتار بىلەن چالالايتتى. كىنكاي ئالامەت چوڭ قىزىل توپىلىق ئورەكلەرگە تولغان بۇ جايدىن ئايرىلغاندا مۇشۇ ناخشىغا غىڭشىپ ماڭدى. ماريان ناخشىنى گىتارغا تەڭكەش قىلىپ ئېيتىش ئۇچۇن ئۇنىڭغا گىتار چېلىشنىڭ ئاساسىي قائىدىلىرىنى ئۆگىتىپ قويغاندى. ئۇ بىر قېتىم ئامازون دەرياسى ۋادىسىنىڭ مەلۇم بىر يېرىدىكى «مىكلائىل» مەيخانىسىدا غەرق مەست بىر پاراخوت ھەيدىگۇچىگە: «مارياننىڭ ماڭا قالدۇرغىنى مېنىڭ ئۇنىڭغا قالدۇرغىنىمدىن كۆپ» دېگەنىدى، ئەمەلىيەتتىمۇ شۇنداق ئىدى.

سۇپېرىئور دۆلەتلىك ئورمانلىقىنىڭ مەنزىرىسى ئىنتايىن گۇزەل ئىدى. بۇ جاي بىر چاغلاردا يۇرت ئارىلاپ كۆن - خۇرۇم سودىسى قىلىدىغان سودىگەرلەرنىڭ يۇرتى ئىدى. ئۇ ياش چاغلىرىدا جاھان كېزىپ ئوقەت قىلىدىغان پەيتىنىڭ ئۆتۈپ كەتمەسلىكىنى ئارزۇ قىلغانىدى، ئۇ چاغدا ئۇنىڭمۇ جاھانكەزدى سودىگەر بولۇپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. كىنكاي ئوتلاقتىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئۇچ چىپار بۇغىنى، بىر قىزىل تۈلكىنى، يەنە نۇرغۇن بۇغىنى كۆردى. بىر كۆلچەكنىڭ يېنىدا توختاپ غەلىتە شاخلىغان دەرەخنىڭ سۇغا چۇشكەن ئەكسىنى سۇرەتكە تارتتى. ئاندىن كېيىن كابىنكىدا ئولتۇرۇپ قەھۋە ئىچتى. «تۆگە» ماركىلىق تاماكىسىنى چەككەچ، ئاق قېيىنزارلىقتىن چىقىۋاتقان شامالنىڭ ئاۋازىغا قۇلاق سالدى.

«بىر ئايال ھەمـراھ بولـغان بـولسا قانـداق ياخشى بو - لاتتى! — دېدى ئۇ كۆڭلىدە ئاغزىدىن چىقىۋاتقان تاماكا ئىسىنىڭ كۆل تەرەپكە كېتىۋاتقانلىقىغا قاراپ، — ئادەم قېرىسا بەكمۇ يالغۇزچىلىق تارتىپ قالىدىكەن.» ئۇ مۇشۇنداق يىل بويى سىرتلاردا يۇرسە ئۆيدە قالغان ھەمراھىغا ئېغىر ئازاب بولاتتى، بۇنى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ بىلەتتى.

كىنكاي بېللىنھامدىكى ئۆيىدە سېئاتلدىكى ئېلان شىركى-

ـتىدە ئىشلەيدىغان شەرەنداز بىر ئايـال رېژىسسور بىلـەن ئارد-
لاپ ـ ئارىلاپ ئۇچرىشىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ بىلەن بىر قېتىملىق
ھەمكارلىق تۇرىدە تونۇشۇپ قالغانىدى. ئۇ قىرىق ئىككى ياش-
لىق، ئەقىللىق ۋە چىقىشقاق ئايال ئىدى. بىراق، كىنكاينىڭ
ئۇنىڭغا كۆڭلى چۈشمىدى، ئۇنى مەڭگۈ ياخشى كۆرۈپ قېلىشى-
مۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.
بەزىدە ئىككىلىسىنىڭ ئىچى پۇشۇپ كېچىنى بىللە ئۆتكۈ-
زەتتى، كىنو كۆرەتتى، پىۋا ئىچەتتى، ئاندىن كېيىن پەردىشەپ-
نى قايرىپ قويۇپ بىرگە بولاتتى. ئۇ ئايال ئىككى قېتىم ياتلىق
بولغان، ئالىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا مەيخانىلاردا كۆت-
كۈچىلىك قىلغانىدى. ھەر قېتىم بىللە ياتقاندا ھەمىشە كىنكايغا
«سىز بەك ياخشى، روبېرت، سىزگە يېتىدىغان ئادەم يوق، مەن
ھېچكىمنى سىزگە ئوخـشاتـمايمەن» دەيتتى.
كىنكاي ئەرلەر مۇشۇنداق گەپلەرگە خۇشتار، دەپ ئويلايتى-
تى. بىراق، تەجرىبىسىز بولغاچقا، ئۇ راست گەپ قىلىۋاتام-
دۇ، يوق، بۇنى بىلىشكە ئامالسىز ئىدى. بىر قېتىم ئۇ ئايال
ھەقىقەتەن كىنكاينىڭ ئېسىدىن چىقىپ كەتمەيدىغان بەزى گەپ-
لەرنى قىلدى. «روبېرت، سىزنىڭ ۋۇجۇدىڭىزغا بىر ھاياتلىق
يوشۇرۇنغان، ئۇنى سۇغۇرۇپ چىقىرىشقا لايىق ئەمەسمەن، بۇ-
نىڭغا تولىمۇ ئاجىزلىق قىلىمەن، قۇربىم يەتمەيدۇ. بەزىدە
سىزنى ئۇزاق زامانلاردىن بېرى مۇشۇ يەردە ياشاپ كېلىۋاتقان،
بۇنىڭدىن ئىلگىرى ھېچقايسىمىز چۈشمىزدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان
بىر پىنھان جايدا ياشىغان ھالەتتە تەسەۋۋۇر قىلىمەن. ماڭا
ناھايىتى كۆيۈنىسىڭىزمۇ، يەنىلا سىزدىن قورقىمەن. سىز بىلەن
بىللە بولغاندا ئۆزۈمنى تۇتۇۋالمىسام، ئەس ـ ھوشۇمنى يوقى-
تىپ، قايتا ئەسلىگە كېلەلمەيدىغانلىقىمنى سېزىمەن.»
كىنكاي ئۇ ئايالنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى غۇۋا چۈ-
شىنەتتى، ئەمما تازا تېگىگە يېتەلمەيتتى. ئۇھىئو شتاتىغا قا-

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com